

[Ølgaard.]

deres gæld, medens konjunkturforholdene åbner mulighed derfor. Det er da muligt, hvis der kommer en nedgangskonjunktur eller måske endda en krise, at vi herinde så kunne blive fri for at lave akkordlovgivning og krisehjælp o. s. v., hele det sørgelige kapitel, som vi havde efter forrige krig. Derfor er den tanke, der ligger bagved denne bestemmelse, en virkelig fornuftig tanke, også med henblik på fremtiden.

Spørgsmålet er imidlertid, om de bestemmelser, vi indførte i fjor, virkelig er brugelige, og om de er blevet praktiseret i den ånd, hvori rigsdagen har givet dem. Når man taler med skattefolk rundt omkring, er de udtalelser, man hører, meget modstridende på det punkt, og jeg for mit vedkommende er tilbøjelig til at tro, at bestemmelsen har virket temmelig sløjt og ikke har givet det resultat, i hvert fald vi havde tænkt os. Derfor vil jeg gerne spørge, om ministeren — enten her eller i udvalget — kan sige noget om virkningen af denne bestemmelse, om antallet af dem, der er kommet ind under den, i det hele taget om praktiseringen af bestemmelsen.

Med disse reservationer anbefaler jeg forslaget til videre behandling i et udvalg.

Poul Møller: Det er jo blevet næsten fast tradition her i dette høje ting, at vi skal behandle en ligningslov hvert år. Det er sådan, at folk siger: ja, men en ligningslov skal vi jo have — og at man ville være skuffet og betragte det som en unndladelssynd, hvis en finansminister ikke fremsatte et ligningslovsforslag. Jeg gør denne bemærkning indledningsvis, for i virkeligheden er det ikke noget, vi skal have, det var egentlig noget, vi efterhånden helst skulle have været fri for, for uanset bestemmelserne i det fremsatte lovforslag til en ændring af ligningsloven er ligningsloven jo et lapperisystem. Det var meningen, at statskatte-loven skulle indeholde disse regler, så borgerne havde en mere permanent måde at finde frem til, hvorledes deres indtægter

skal lignedes skattemæssigt, og ikke skal gennemgå dette kinesiske æskesystem for at finde ud af, hvorledes man egentlig bliver beskattet af sin indkomst.

Det er en følge af, at vor statskatte-lov er fra 1922, at vi arbejder med dette system med årlige ligningslove og i dag må erkende, at så længe vi arbejder videre med statskatte-loven af 1922, kan vi i hvert fald ikke undvære en ligningslov. Om vi så behøver at lave midlertidige bestemmelser til den hvert år, er en anden side af sagen. Men i ligningsloven findes der efterhånden en lang række af de skattebestemmelser, som er mest vigtige for den almindelige skatteborger. Der er børnefradragbestemmelser, bestemmelser for de ældre medborgere, bestemmelser om forsørgerfradrag, om områdeinddeling, om hustruens ret til at medunderskrive selvangivelsesblanketten og en lang række andre bestemmelser, som vi ikke kan være foruden.

Jeg gør disse bemærkninger, fordi jeg lægger vægt på, at vi så hurtigt som muligt får en drøftelse af en videregående skatte-reform, så at vi ikke skal arbejde videre på grundlag af den 31 år gamle statskatte-lov og have disse årlige lapperier, som jo ikke gør vor skattelovgivning særlig pyn-telig. På mit partis vegne skal jeg udtale, at vi vil stille os velvilligt overfor det forslag, der her er fremsat af den højtærede finans-minister om ændringer til den midlertidige ligningslovs bestemmelser, og at vi vil arbejde med i et udvalg. Det kan sikkert ikke overraske den højtærede finansmini-ster, at også vi gerne ser en udvalgsbehand-ling af denne sag for at nå frem til en rimelig form for påligningen af dette års ind-komst.

Med hensyn til de foreslåede forhøjelser i maksimalindkomsterne for ældre medborgere og i nedslagsbeløbene kan vi bifalde formålet med disse forhøjelser, nemlig at sikre, at de gamle ikke skattemæssigt berøres af det stigende indkomstniveau, den indkomstinflation, som har været i gang, men som forhåbentlig er udløbet fra